

Despre Alexandru cel Bun

Nepot al lui Petru I Musat (domnitor al Moldovei între anii cca 1375 și cca 1391), Al. a asigurat consolidarea statului prin desăvârșirea organizării instituționale a țării și prosperitatea economică.

Pentru a-și realiza această politică internă l-a asociat la domnie, în primii ani de la urcarea sa pe tron, pe fratele său, Bogdan, așa cum demonstrează actele de cancelarie din acea perioadă. Al. a organizat Sfatul domnesc și a întărit autoritatea dregătorilor pe plan local, în cadrul Sfatului domnesc, logofatul a capatat un rol deosebit de important. Domnitorul s-a preocupat în mod deosebit atât de organizarea administrativă, militară, juridică și religioasă, cât și de întărirea cetăților de la hotare și a oastei moldovenesti.

Perioada de liniste a domniei sale a permis dezvoltarea economică a târgurilor Moldovei, mai ales că acestea se găseau pe importantele drumuri comerciale către nordul și centrul Europei. Un astfel de drum era cel "moldovenesc", care făcea legătura între Braila, Chilia și Cetatea Alba, de-a lungul văii Siretului, cu Cracovia și Liov, importante orașe din Polonia. Domnitorul a urmărit și asigurarea veniturilor domniei și vistieriei statului. De asemenea, Al. a fost preocupat de întărirea comerțului cu orașele din Transilvania și din Polonia. În anul 1408, domnitorul a acordat un privilegiu comercial liovenilor, iar brasovenii au beneficiat și ei de un astfel de avantaj. În timpul lui Al. au fost bătute monede de aramă și de argint, de 2 grosi, 1 gros și o jumătate de gros.

Al. a acordat o atenție deosebită întăririi Bisericii Ortodoxe. Cu ajutorul lui Mircea cel Bătrân, domnitorul moldovean a reușit să pună capăt conflictului cu Patriarhia de la Constantinopol. Astfel, Mitropolia Ortodoxă a Moldovei a fost recunoscută de Patriarhia mai sus-menționată, devenind subordonată acesteia.

Calitățile de bun diplomat au fost demonstrate de Al. în politica sa externă. A avut relații foarte strânse cu domnitorul Țării Românești, Mircea cel Bătrân. Un capitol special în politica externă a fost consacrat relațiilor cu regatele catolice vecine, Polonia și Ungaria. Cum Ungaria manifesta tendințe de instaurare a suzeranității asupra Moldovei, dorind și stăpânirea importantelor centre comerciale de la gurile Dunării, domnitorul moldovean s-a orientat spre alianța cu Polonia, pentru a contrabalansa politica promovată de maghiari în această zonă. De aceea, Al. a încheiat, în 1402, 1404, 1407, 1411 și 1415, înțelegeri cu regele Wladislaw al II-lea Jagello al Poloniei, făgăduindu-i acestuia sfat și ajutor împotriva oricărui dușman.

Semnificativ este faptul că domnitorul moldovean i-a trimis, atât în anul 1410, cât și în anul 1422, ajutor militar regelui polon, în bătăliile contra teutonilor, de la Griinwald și, respectiv, Marienburg, ajutor care s-a dovedit a fi decisiv. Bunele relații pe care Moldova le-a avut cu Polonia în timpul lui Al. sunt demonstrate și de faptul că Wladislaw al II-lea Jagello s-a opus aplicării tratatului polono-maghiar încheiat la Lublau în 1412 care prevedea participarea ostii moldovenesti la o eventuală campanie comună antiotomană, iar dacă domnitorul moldovean ar fi refuzat, țara lui urma să fie împartită între cele două regate vecine. În anul 1420, Moldova a fost angajată, pentru prima dată,

In lupta antiotomana.

Atunci, otomanii au atacat Cetatea Alba, important centru comercial, pe care doreau s-o cucereasca. Aflat In fruntea ostirii moldovenesti, Al. a fost nevoit sa respinga singur acest atac, Intrucat regele polon nu i-a venit In ajutor. Domnitorul a fost Inmormantat la manastirea Bistrita, care era ctitoria sa. Se Incheia o perioada de prosperitate si de liniste, de 32 de ani, pentru Moldova.